

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. února 2022 **odvolání obžalované** ██████████. ██████████, narozené ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████, proti rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 2. 12. 2021, číslo jednací 2 T 129/2020-203, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalované se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 2. 12. 2021 byla obžalovaná ██████████. ██████████ uznána vinnou přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, jehož se měla dle rozsudku okresního soudu dopustit tím, že dne ██████████ 2020 v době od 09:00 hod do 13:38 hod v lékárně ██████████, ██████████, ██████████, okr. ██████████ vykonávala při průběžném požívání alkoholických nápojů povolání lékárnice, kdy vydávala léky, přičemž při kontrole provedené hlídkou Policie ČR jí byla ve 12:48 hod naměřena při dechové zkoušce hodnota 3,24 promile alkoholu v dechu a ve 12:54 hod jí byla naměřena hodnota 3,20 promile alkoholu v dechu, když s ohledem na toto ovlivnění alkoholem nebyla schopna řádně vykonávat své zaměstnání, jež vyžaduje soustředěnou pozornost a schopnost správně vnímat a reagovat při vydávání léků na lékařský předpis i při vyřizování žádostí zákazníků na prodej léků bez lékařského předpisu a tohoto jednání se dopustila přesto, že byla usnesením Okresního soudu v Havlíčkově Brodě č.j. 12 PP 256/2019-48 ze dne 16. 9. 2019, pravomocným téhož dne, podmíněně propuštěna z výkonu trestu odnětí svobody uloženého jí rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 26. 4. 2013, č.j. 2 T 26/2013-45, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. 10 To 224/2013, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Rakovníku ze dne 13. 11. 2018, č.j. 2 T 26/2013-238, a ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2018, sp. zn. 9 To 378/2018, a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 10. 9. 2015, č.j. 2 T 50/2015-67, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 10. 12. 2015, sp. zn. 55 To 455/2015, ve spojení s usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 17. 12. 2018, č.j. 2 T 50/2015-145, ve spojení s usnesením Krajského soudu Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 5. 2. 2019, sp. zn. 55 To 36/2019, a též přesto, že byla rozsudkem Okresního soudu v Náchodě sp. zn. 16 T 74/2018 ze dne 11. 9. 2018, pravomocným dne 8. 10. 2018, odsouzena pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který byl dne 10. 12. 2019 přeměněn na peněžitý trest ve výměře 30.000 Kč, a k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 10 let.
2. Za toto jednání jí byl okresním soudem uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku, pro jehož výkon byla dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou. Dále jí byl podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku uložen i trest zákazu činnosti spočívající

v zákazu výkonu povolání lékárníka, odborného zástupce lékárníka nebo vedoucího lékárníka v lékárně na dobu 4 let.

3. Proti rozsudku podala včasné odvolání obžalovaná. V rámci opravného prostředku obžalovaná navrhl, aby odvolací soud opakovaně provedl u veřejného zasedání důkaz čtením výpovědi obviněné [REDAKCE], [REDAKCE] u hlavního líčení dne 10. 12. 2020, výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a celou řadou listinných důkazů. Dokazování obžalovaná poté navrhl doplnit o nový znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, resp. o ústavní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. U znalkyně [REDAKCE], [REDAKCE] lze mít důvodnou pochybnost o její nepodjatosti pro její poměr k účastníkovi řízení, obviněné, neboť obviněná poté, co dne [REDAKCE] 2018 ukončila ústavní léčbu závislosti na alkoholu v Psychiatrické nemocnici v [REDAKCE], nastoupila do ambulantní léčby závislosti na alkoholu do terapeutické skupiny [REDAKCE], [REDAKCE]. Dále obžalovaná připomíná, že vyžádání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie navrhl nejen obviněná, ale i státní zástupkyně. Závěrem obžalovaná navrhl, aby po provedení uvedených důkazů byla obžalovaná po zrušení napadeného rozsudku zproštěna obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byla stíhána, když alkohol nepožila v pracovní době, ale požila ho v objektu lékárny společnosti [REDAKCE], IČ [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE] ve svém osobním volnu, poté, co jí jednatel této společnosti [REDAKCE], nar. [REDAKCE], ukončil kolem 11,00 hod. pracovní dobu dne [REDAKCE] 2020, případně, aby Krajský soud v Hradci Králové na neveřejném zasedání zrušil rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 2. 12. 2021 pod č.j. 2 T 129/2020 – 203 a věc vrátil Okresnímu soudu v Trutnově k doplnění dokazování a novému rozhodnutí, neboť Okresní soud v Trutnově v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4, 5 a 6 tr. řádu nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, zejména nechal vypracovat nový znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie na obžalovanou ke zjištění jejího duševního stavu dne [REDAKCE] 2020, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oboru toxikologie k potvrzení nebo vyloučení, zda u obžalované po požití lékárnického lihu alkoholu mohla být zjištěna dechovou zkouškou provedenou hlídkou Policie ČR OO v [REDAKCE] přístrojem Dräger dne [REDAKCE] 2020 ve 12:48 hod hodnota 3,24 promile alkoholu v dechu a ve 12:54 hod hodnota 3,20 promile alkoholu v dechu, zajistil a provedl důkaz inventurou provedenou v lékárně [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], jednatelkou a společnicí společnosti [REDAKCE], o jejímž provedení vypověděla svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] u hlavního líčení dne 2. 12. 2021, případně další důkazy a poté, aby znovu rozhodl.
4. K nařízenému veřejnému zasedání se obžalovaná nedostavila. Prostřednictvím obhájce požádala o odročení s tím, že její zdravotní stav jí neumožňuje se jednání soudu účastnit. Protože obžalovaná svoji žádost nijak nedoložila a ani nesdělila, k jakému konkrétnímu lékaři a s jakými problémy míří, nemohl soud omluvu obžalované blíže ověřit, zejména co se týká otázky nutnosti a neodkladnosti. Její žádost o odročení veřejného zasedání byla proto posouzena jako nedostatečná s tím, že veřejné zasedání odročeno nebylo.
5. Při veřejném zasedání setrvala obžalovaná prostřednictvím svého obhájce na podaném odvolání. Státní zástupce označil napadený rozsudek jako správný ve všech jeho výrocích. Okresní soud provedl dokazování řádným způsobem a řádným zákonným způsobem provedené důkazy hodnotil. Obžalované byl uložen trest v dolní polovině trestní sazby, proto se nejedná o trest nepřiměřeně přísný. Státní zástupce navrhuje odvolání obžalované zamítnout jako nedůvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

6. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.
7. Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Přitom nepochybil, pokud při jejich vyhodnocení dospěl k závěru, že obžalovaná svým jednáním naplnila skutkovou podstatu uvedeného trestného činu.
8. Nejprve je třeba připomenout, že obžalovaná se k trestnému činu plně doznala v přípravném řízení a tato výpověď byla procesním způsobem okresním soudem provedena postupem dle § 207 odst. 2 tr. řádu. Na možnosti z této výpovědi vycházet při konečném rozhodnutí nic nemění ani popěrná obhajoba, kterou obžalovaná prezentovala v hlavním líčení. Doznání obžalované z přípravného řízení, které je konkrétní zejména co do druhu požitého alkoholu a doby požívání, však není jediným důkazem o vině obžalované. Přehlédnout nelze další okresním soudem provedené důkazy, konkrétně výpověď svědka ■■■■■, který pojal podezření o ovlivnění obžalované alkoholem během dopoledne, věc konzultoval s matkou a zavolal policii. Jeho výpověď potvrdila i svědkyně ■■■■■. ■■■■■ s tím, že již dříve bylo u obžalované podezření na požití alkoholu v zaměstnání. Množství zjištěného alkoholu vyplývá z výsledků dechových zkoušek a jejich provádění popisují svědci ■■■■■ a ■■■■■. Obžalovaná vrávorala, měla zpomalenou řeč, měla červené oči a málem upadla, když šla pro občanský průkaz. Odběr krve obžalovaná odmítla. Z dechových zkoušek mimo jiné vyplynulo, že hodnota alkoholu v dechu měla u obžalované sestupnou tendenci. Na závěrech okresního soudu nic nemění skutečnost, že svědci ■■■■■ a ■■■■■ si na obžalované ničeho neobvyklého nevšimli. Ke kontaktu došlo ve vnitřních prostorách, jmenovaní měli nasazené roušky a mezi zákazníkem ■■■■■ a obžalovanou bylo navíc bezpečnostní plexisklo.
9. Závislost obžalované na alkoholu, zachování její přičetnosti (byť s omezenou ovládací složkou) a také neefektivitu případného ochranného léčení prokázal výslech znalkyně ■■■■■. ■■■■■. Její znalecký posudek obsahuje veškeré náležitosti, ani okresní, ale ani krajský soud neshledaly pochybnosti o učiněných závěrech a rovněž je třeba odmítnout námitku obhajoby na nutnost vyloučení znalkyně s ohledem na dřívější vyšetření obžalované. Nemí jakéhokoliv konkrétního důvodu k závěru, že by zmíněná skutečnost měla zapříčinit podání nesprávného nebo neobjektivního znaleckého posudku. Navíc rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 5.1993, sp. zn. 5 To 21/93, na které se obžalovaná odvolává, se týká zcela odlišné věci, kdy v jedné a téže trestní věci byl stejnou osobou podáno nejprve odborné vyjádření a následně byla tatáž osoba přibrána ve věci jako znalec, navíc v situaci, kdy tato osoba nebyla v seznamu znalců zapsána. Proto závěry učiněné vrchním soudem se na nyní projednávanou trestní věc nevztahují.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

10. V rámci podaného odvolání se obžalovaná domáhá opakování všech důkazů, které již byly provedeny okresním soudem, avšak s dovozením jiných skutkových a poté i právním závěrů. K takovému postupu není důvodu. Okresní soud provedl veškeré dostupné a pro posouzení věci potřebné důkazy. Logicky zdůvodnil, jaké skutkové závěry ve věci učinil a proč neuvěřil obhajobě obžalované o tom, že alkohol požila víceméně jednorázově v době, kdy již (po údajném ukončení výkonu práce na pokyn svědka ██████████) v zaměstnání nebyla. V tomto směru lze plně odkázat na vyčerpávající odůvodnění okresního soudu pod bodem 13 odůvodnění.
11. Přehlízet nelze ani konkrétní rozhodnutí o dřívějších odsouzeních obžalované, ze kterých vyplynulo, že lze přihlížet ke třem dřívějším odsouzením pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky, přičemž ve dvou případech se opět jednalo o požívání alkoholu v zaměstnání při výkonu práce lékárnice.
12. Jako nadbytečné proto krajský soud důkazní návrhy obhajoby na vyžádání zprávy od ČSSZ ██████████ k invaliditě obžalované a pracovní smlouvy ██████████ k oprávnění vstupu do provozovny. Znalecké zkoumání z oboru toxikologie ke stanovení množství alkoholu v době výkonu povolání lékárnice nebylo potřebné, neboť tuto práci obžalovaná vykonávala po celou dobu do příjezdu policie, navíc zjištěné hodnoty převyšující 3 promile alkoholu bezpečně svědčí o stavu obžalované, který vylučoval její způsobilost povolání lékárnice vykonávat. Jaké skutečnosti měly být prokázány znaleckým posudkem z oboru psychologie, nebyly obžalovanou konkretizovány. Nicméně, obžalované ani u okresního, ale ani u krajského soudu nic nebránilo tomu, aby případné vlastní znalecké posudky obžalovaná předložila postupem dle § 110a tr. řádu.
13. Obžalovaná sama je pro soud osobou nevěrohodnou, neboť v průběhu trestního řízení měnila výpověď. Pokud okresní soud obžalované neuvěřil její legendě o tom, že během dopoledne, kdy vykonávala práci lékárnice a vydávala léky v lékárně, pod vlivem alkoholu nebyla, nelze tomuto závěru nic vytknout. Z důkazů provedených okresním soudem lze bez dalšího učinit jednoznačný závěr, že se obžalovaná dopustila trestné činnosti, pro kterou byla státní zástupkyně podána obžaloba. Právní kvalifikaci použité okresním soudem nelze nic vytknout.
14. Rovněž trest, který byl obžalované uložen okresním soudem, je v souladu se zákonem. S přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu i k osobě obžalovaného uložený trest nelze považovat za postih, který je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele, anebo že by uložený druh trestu byl ve zřejmém rozporu s jeho účelem. Okresní soud důvodně přihlédl k absenci jakékoliv polehčující okolnosti, když jediné polehčující okolnosti v podobě doznání k činu se obžalovaná zbavila změnou své výpovědi u hlavního líčení.
15. Přesto okresní soud uložil obžalované trest odnětí svobody ve výměře v dolní třetině zákonné trestní sazby, jejíž horní hranice činí 3 roky. Trest v délce 1 rok nelze hodnotit jako trest nepřiměřeně přísný (viz § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu), což krajskému soudu neumožňuje jeho změnu. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že okresní soud neshledal důvody pro podmíněný odklad výkonu trestu a uložil trest jako trest nepodmíněný. Obžalovaná se činu dopustila ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu dřívějšího nepodmíněného trestu uloženého za stejnorodou trestnou činnost. Ani dřívější pobyt obžalované ve výkonu trestu tak obžalovanou zjevně neponaučil a nepřiměl ji k vedení řádného života. Ani v zařazení do konkrétního typu věznice nebylo shledáno pochybení (§ 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku).

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

16. Za nepřiměřeně přísný nelze označit ani trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu povolání lékárníka, odborného zástupce lékárníka nebo vedoucího lékárníka v lékárně. Trest byl uložen při splnění podmínek § 73 tr. zákoníku a jeho výměra nepřesáhla polovinu zákonné výměry.
17. Závěrem lze shrnout, že na základě výsledků přezkumného řízení a s ohledem na vše shora uvedené krajský soud dospěl k závěru, že rozsudek Okresního soudu v Trutnově ze dne 2. 12. 2021, č.j. 2 T 129/2020-203, netrpí vadami, pro které by bylo nutno jej zrušit či doplnit. Žádné vady nebyly shledány ani v řízení vydání rozsudku předcházející. Odvolací námitky obžalované proti tomuto rozsudku krajský soud neshledal důvodnými. Proto bylo podané odvolání podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm. a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 22. února 2022

JUDr. Jiří Mádr v.r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Petr Vaněček, Ph.D.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].